

Az evangelizálás hat alapelve

A Máté 4,19-ben Jézus ezt mondta:

"Kövessetek és én megtanítlak, hogyan kell embereket halászni."

Itt az evangelizálásról szól. Nem hinném, hogy véletlenül választotta a halfogás hasonlatát. Tudatosan hasonlította az evangelizálást a halászhoz, elsősorban azért mert, az egész világon ismert tevékenység. Másodsorban, azok az alapelvek, amelyek jó halásszá tesznek valakit, megegyeznek a jó evangelizációs programmal.

Ebben a fejezetben az evangelizálás hat alapelvéről szeretnék beszélni, az alapján, ahogyan Jézus kiképezte a hetven tanítványt a Máté 10 és a Lukács 10 szerint.

1. Ha jó halász akarsz lenni, tudnod kell, mit akarsz fogni. Világosan meg kell határoznod, hogy kiket akarsz elérni. Ha egy átlagos gyülekezettől kérdeznéd meg, hogy kit akarnak elérni, biztosan ezt válaszolnák: "mi mindenkit szeretnénk elérni Krisztus számára".

De az az igazság, hogy egy gyülekezet sem képes mindenkit elérni. Szinte teljesen lehetetlen egyszerre vonzani a fiatalokat, a középkorúakat és az időseket. Nem lehet egyszerre megfelelni különböző ízléseknek, zenei irányzatoknak és a különböző műveltségű és szociális helyzetű embereknek. Minden gyülekezetnek szakosodnia kell. Ezért van szükség sokféle ember eléréséhez sokféle gyülekezetre, mert senki sem képes mindenkit elérni.

Amikor elindulsz horgászni, akkor a hal fajtája határozza meg a csali és a horog típusát, a módszeredet, az időzítést és a felszerelést. A tengeri halat egész másképp fogják, mint az édesvizit. Ez segít eldöntened, hogy kiket célozz meg az evangéliummal a faluban vagy a városban, amikor igyekszel megnyerni őket Jézusnak.

A céltudatos evangelizáció egyidős az újszövetséggel. Jézusnak is voltak evangelizációs célterületei. A Máté 15,24-ben Jézus ezt mondta: "Izrael házának elveszett juhaihoz küldettem." Nem ment el mindenkihez, csak az izraeli zsidókhoz. Amikor Pál elkezdte szolgálatát, azt mondta, hogy az ő evangelizációs területe más, mint a Péteré. A Gal 2,7-ben Pál ezt írja:

"Elismerték, hogy rám bízott a pogányok között az evangélium hirdetése."

Úgy, mint Péterre a zsidók között. Amikor Jézus kiküldte a hetven tanítványt, a Lukács 10-ben és a Máté 10-ben, ezt mondta nekik:

"Pogányok közé ne menjetek, szamaritánusok városába ne menjetek be,

inkább menjetek Izrael házának elveszett juhaihoz."

Miért nem mondta Jézus, hogy mindenkihez menjenek? Ő tudta, kiket fognak nagy valószínűséggel elérni. Zsidó emberekként leginkább a zsidókat érik el. Jézus nem a kizárólagosság alapján célozta meg ezeket a csoportokat, hanem a hatékonyság alapján. Jézus egy konkrét célcsoportra irányította a tanítványok figyelmét, nem azért, hogy némelyeket kizárjon, hanem hogy hatékonyak legyenek.

Pont ezért van több evangélium a bibliában. Csaknem azonos történeteket mond el Máté, Márk és Lukács. Miért van akkor mégis négy evangélium? Mert különböző célcsoportoknak íródtak. Máté evangéliuma a zsidók evangelizálását célozta. Márk evangéliuma a rómaiak, míg Lukácsé a görögök evangelizálására íródott.

Hogyan határozhatjuk meg gyülekezetünk missziós célcsoportját? Tegyük fel négy kérdést: hol az én szolgálati területem? Milyen típusú emberek élnek itt? Milyen az értékrendjük, mi érdekli őket és mitől félnek? Minél többet tudsz róluk, minél jobban megérted őket, annál könnyebb őket elérni. Mi az, amit már tudnak az evangéliumról? A világ egyes részein sokat tudnak az evangéliumról, máshol viszont szinte semmit. Miután birtokában vagy ezeknek az információknak a szolgálati területeden élő emberekről, azt javaslom, hogy foglalj össze és írd egy 10 pontból álló listát, ami jellemzi az átlagos lakost, akit szeretnél elérni.

A mi sedlbacki gyülekezetünkben van egy kitalált figura. Az a neve, hogy Sedlback Sam. Ő egy tipikus, átlagos hitetlen, akit megpróbálunk megnyerni Jézusnak. Minden egyes alkalommal, amikor különleges evangelizációs programot szervezünk, felteszszük magunknak ezt a kérdést: eljönne-e erre Sedlback Sam?

2. Tanulj meg halként gondolkodni! Ez egy kicsit furcsának tűnhet, de mégis horgászás közben segít, ha ismered a halad kedvenc ételeit és táplálkozási szokásait. Ugyanígy segít, ha ismered az elérendő emberek szokásait és életvitelét. Ha sikeres emberhalászás akarsz lenni, akkor meg kell értened a gondolkodásmódjukat. A Bibliát olvasva gyakran látjuk azt, hogy Jézus ismerte az emberek gondolatait. Ezért volt Jézus olyan hatékony az evangelizációban. Tudta mi van az emberek szívében.

A Kol 4,5-ben ez áll: "bölcsen viselkedjétek a kívülállók iránt." Ez azt jelenti hogy legyen taktikánk. Gondoljuk át a viselkedésünket annak megfelelően, hogy milyen emberrel van dolgunk. És itt a probléma. Minél régebben vagy keresztény, annál kevésbé gondolkodsz úgy, mint egy nem keresztény. Akkor hogyan ismerheted meg a környezetekben élők észjárását? Hogyan tudod saját szintjükön elérni őket?

Ez nagyon egyszerű! Beszélj velük! Beszélgetés közben megtudod mik a szükségleteik, mi az, ami fáj nekik, mi érdekli őket, mi értékes a számukra és milyen mindennapi problémákkal küzdenek. Ha nem a megfelelő kérdéseket teszed fel, akkor nem a megfelelő válaszokat kapod meg, nem lesz jó a stratégiád, és akkor nem leszel valami eredményes.

Tehát a legelső dolog, amit tenned kell, hogy kimész a lakóhelyed utcáira, tereire. Ismerkedj meg az emberekkel. Tudd, hogy mit akarsz fogni és tanulj meg halként gondolkodni.

3. Oda menj, ahol harapnak a halak! A tehetséges horgásznak időpazarlás olyan tóhoz menni, amiben egyáltalán nincsenek halak, vagy akkor menni a tóhoz, amikor nincs kapás. A bölcs horgász tudja, ha a halak nem éhesek, jobb odébb állni. Tudja, hogy a halak nem azonos időben táplálkoznak. Ugyanez igaz az emberekre is. Az evangélium iránti fogékonyságuk széles skálán mozog az életükben. Néha nagyon nyitottak az evangéliumra, máskor pedig egyáltalán nem.

Jézus azt mondja a magvető példázatában a hallgatóinak, hogy kiment a magvető vetni és némely mag az útszélre esett és ki sem kelt. Némely a sziklás földre esett és kihajtott, de az után elszáradt. Némely tövises földre esett, ahol a hajtásokat megfojtották a tövisesek. Majd azt mondja: van jó talaj is, méghozzá az, amelyik hallgatja Isten igéjét és be is fogadja azt, majd így folytatja: ebbe a földbe vessétek a magot! Jézus arra mutatott rá, hogy az emberek másképp reagálnak életük más és más szakaszában. Azt mondja: oda menjétek, ahol meghallgatnak, sőt a Máté 10,14-ben ezt olvassuk:

"ha pedig valaki nem fogad be titeket, meg sem hallgatja szavaitokat,

menjétek ki abból a házból vagy városból, még a port is verjétek le lábaitokról."

Egy kicsit udvariatlannak tűnik. Miért mondja ezt Jézus? Mert még nem készek meghallani az evangéliumot. Oda menjetek ahol meghallgatnak. Eszerint, amikor a gyülekezet evangelizál, ne fecsérelje az idejét azokra, akik nem fogékonyak és ne foglalkozzon velük. Sok olyan ember van, aki áhítozik a megtérésre. Azt mondja, hogy amikor szüretelünk, nem a zöld gyümölcsöket szedjük le, megvárjuk amíg megérnek és amikor érettek, akkor már nem kell leszakítani őket, hanem szinte maguktól lepotyognak.

Isten a felelős azért, hogy fogékonnyá tegye az embereket. Ez nem a mi felelősségünk. Isten az, aki munkálkodik a szívekben, Ő nyitja meg azokat az evangéliumra és miután megnyíltak, onnantól kezdve a mi felelősségünk, hogy megosszuk az örömhírt.

Honnan tudod meg, hogy a lakókörnyezetekben kik a legfogékonyabbak az evangéliumra? Nos, van valami, ami ott van valakinek az életében, amiből megtudhatod, hogy kész meghallani az evangéliumot. Mi ez? A válasz: a változás. Sokkal nyitottabbak az emberek Jézus örömhírére, amikor valamilyen változás megy végbe az életükben, mint máskor. Ez a változás lehet jó is meg rossz is. De bármilyen legyen is, nyitottabbak lesznek arra, hogy szellemi dolgokról beszéljenek. Ez a változás talán valamelyik szerettük elvesztése. Ez lehet válás, betegség, vagy valami pozitív: költözés, gyermek születése, iskola befejezése.

4. A halakhoz igazodva horgássz! Mit értek ezen? Engedd, hogy a cél határozza meg az eszközt. Ott kezd, ahol emberek vannak, és ne ott, ahol szeretnéd hogy legyenek. Amikor édesapámmal kimentünk horgászni (valószínűleg ő volt a legjobb horgász, akit valaha ismertem), úgy tűnt, az összes halat kifogja a tóból. A bátyám és én pedig soha nem fogtunk semmit. Nem tudtam miért.

Ezért elkezdtem őt figyelni és azt vettem észre, hogy ő mindig oda ment, ahol a halak voltak, és nem azt várta, hogy a halak ússzanak hozzá. Képes volt bokrok és indák között csúszni, mászni, hegyekre kapaszkodni, nyakig merülni vízbe és sarat taposni. Képes volt számára roppant kényelmetlen dolgokat tenni csak azért, hogy elérjen a halak lelőhelyére. Gyakran nem ott voltak a halak, ahonnan a legkényelmesebben és a legkönnyebben lehetett volna horgászni. Ezzel szemben amikor én horgásztam, a legkényelmesebb és a legkellemesebb helyekre mentem. Olyan helyet kerestem, ahol volt árnyék, egy természetes fa, leültem a földre, bedobtam a horgot és vártam, lesz ami lesz. Naná, hogy a halak nem haraptak rá, mivel a saját fejem után mentem, nem pedig a halak feje után.

Most alkalmazzuk ezt a gyülekezeteinkre. Sokszor azt várjuk a halaktól, vagyis a hitetlenektől, hogy odajöjjenek hozzánk. Azt várjuk, hogy megjelenjenek a gyülekezetben. A megadott helyen és időben, gyakran még meghívó nélkül is. Ez nagy ostobaság, mert nem fognak eljönni. Ha el akarjuk érni őket, nekünk kell a helyükbe menni. Ki kell lépnünk ahhoz, hogy elérjünk másokat. Fel kell vállalnunk a kényelmetlenségeket, ahelyett, hogy tőlük várnánk áldozathozatalt. Jézus egy másik alapelvként ezt is mondta a tanítványainak: ha bementek egy városba és befogadnak titeket, azt egyétek, amit elétek tesznek. (Luk 10,8) Mire gondolt Jézus, amikor ilyen tanácsokkal látta el a tanítványait? Nem étkezési tanácsokat adott nekik. Egy alapelvet osztott meg. Azt jelenti, hogy alkalmazkodjatok azoknak a kultúrájához és helyi szokásaihoz, akiket el akartok érni.

Sok évvel ezelőtt, rövid időre misszionárius voltam Japánban, ahol meg kellett ennem, amit elétek tettem. Mivel a Japán ételek nagyon különböznek az amerikaiaktól, az ízük rendkívül idegen volt számomra. Nem tudtam hogyan kell japán ételeket enni és nem is igazán ízlettek. Persze azóta megszerettem őket, sőt ma már a japán konyhaművészet elkötelezett híve vagyok. Tehát megtanultam megenni, amit elétek tettem, nem azért, mert szerettem az ételeket, hanem mert szerettem a japánokat. Az akartam, hogy megismerjék Jézust. Tehát alkalmazkodtam az adott helyzethez.

Kész vagy megtenni ezt? Kész a gyülekezeted olyat tenni, ami számára kényelmetlen, nem hagyományos és teljesen eltér az eddiektől, azért, hogy elérje az embereket?

A kultúrához való alkalmazkodás gondolata és az emberi szükségek figyelembevétele néhány ember számára megalkuvásnak és a jó hír feladásának tűnik, aminek a vége az, hogy olyanok leszünk mint a

bűnösök. Ez nem új keletű félelem. Ez ott volt az újszövetségi egyházban is. A Csel 15-ben olvasunk egy gyűlésről, amit a jeruzsálemi zsinatnak hívunk. Ennek egyetlen témája volt: kell-e egy megtérőnek engedelmeskednie az összes zsidó szabálynak és vallási szertartásnak ahhoz, hogy Krisztusban hívővé lehessen. Az a válasz született, hogy nem. Nem kell követni az összes zsidó vallási szokást ahhoz, hogy Jézus Krisztus követője lehess.

Nagyon hálás vagyok Istennek ezért a gyűlésért, mert ennek eredményeként az evangélium eljutott az egész világra. Találsz keresztényeket szerte a világban, akik eltérő kultúrákban és eltérő szokások szerint imádják Jézust, de ugyanazt az evangéliumot hiszik, csak másképp fejezik ki hitüket.

Pál evangelizációs stratégiájának leírását az 1Kor 9-ben találjuk: a zsidóknak olyanná lettem, mint aki zsidó, hogy megnyerjem a zsidókat. A törvény nélkülieknek törvény nélkülivé lettem, hogy megnyerjem a törvény nélkülieket. Mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket. Látjátok Pál mennyire kész volt alkalmazkodni? Változtatni a módszerein és a stílusán? Nem az üzenetet, hanem az előadás módját változtatta meg. Pál ahhoz a halfajtához igazította a stratégiáját, amit ki akart fogni. Ne ugyanazt a csalit és horgot használd mindenféle halhoz. A sikeres horgászok tudják, hogy milyen halra pecáznak és e szerint alakítják a stratégiájukat és alkalmazkodnak a halakhoz.

Az 1Kor 9,22-ben Pál azt mondja, hogy akármilyen is legyen az ember, megpróbál egy közös pontra lelni, hogy így bemutatassa neki Krisztust, hogy üdvözülhessen. Megfigyeltem, hogy ha csónakból horgászok, a halak nem ugrálnak a csónakomba és a partra sem ugrálnak ki, kiabálva, hogy: engem fogj ki! Ha fogni akarok valamit a boton kívül, akkor azonosulnom kell a kultúrájukkal és nem fordítva. Megtérésükig nem várhatom el a hitetlenektől, hogy hívókként viselkedjenek. Ez azt jelenti, hogy folyamatosan rugalmasnak kell lennünk és ragaszkodnunk kell azokhoz, akiket el akarunk érni.

Egyszer tanulmányoztam Jézus szolgálatát és elolvastam az Újszövetség minden versét Jézusról, hogy megismerjem standard evangelizációs módszerét. Hogyan halászott az emberekre? Nem volt szabványmódszere. Mindig alkalmazkodott az éppen aktuális helyzethez. A földművesekkel a magvetésről beszélt, a halászokkal a halfogásról. Az asszonynak a kútnál az élő vizet hirdette. Mindig olyasmivel kezdte, ami érdekelte az embereket. Ez egy nagyon fontos elve az evangelizálásnak. Úgy hiszem, mindenki megnyerhető Krisztusnak, ha megtaláljuk a kulcsot a szívéhez. Mi a kulcs az emberek szívéhez? Érzed a szükségéit, fájdalmait. Mutass rá, hogy Krisztus a megoldás a problémáira.

Soha senki nem tért meg addig, amíg fel nem ismerte, hogy szükségben van. Minden ember egy sziget, amelyen hídfőállást építünk ki az által, hogy betöltjük valamelyik szükségét. Ha el akarod mondani a jó hírt, keltsd fel az érdeklődésüket. Ha találsz egy szükségét az életében mutasd meg, hogyan oldja azt meg Jézus. Egy gyülekezet sem nő tovább szükségbetöltő képességénél. Minél több szükségét elégítetted ki és minél többen figyelnek fel rátok, annál közelebb kerültök ahhoz, hogy be kell zárnotok az ajtókat, hogy kívül tartsátok az embereket.

Vannak-e olyan általános szükségek, amelyek mindenhol előfordulnak a világon? Vannak! Ezek elsősorban kapcsolati és érzelmi jellegűek. Az érzelmi szükségek a következők: mindenkinek szüksége van szeretetre, életcélokra, megbocsátásra, szükség van arra, hogy érezzük, ér valamit az életünk. Mindenkinek szüksége van szabadulásra, olyan problémákból mint pl. az aggodás, bűntudat, keserűség, harag. Mindenkinek szüksége van arra, hogy megoldja a családi és munkahelyi konfliktusokat. Minden szülőnek szükséges tudnia, hogyan nevelje fel jól és istenfélelemben a gyermekeit. Ha figyelünk ezekre az általános szükségekre, akkor sokkal könnyebben vezethetjük az embereket Krisztushoz.

Sokszor úgy gondoljuk, elég csupán felhívni a figyelmüket a bűntudatra és kérni a bűnbocsánatot. De mihez kezdünk azzal a sok emberrel, aki nem érez bűntudatot? Akkor kezd egy másik szükséggel. Talán nincs életcéljuk vagy egyedül vannak és arra van szükségük, hogy megérezzék Isten jelenlétét és vigasztalását az életükben.

5. Az evangelizálás ötödik alapelve: egyszerre több horgot használj, amikor horgászol! Ha csak egy horog van a zsinór végén, akkor csak egy halat tudsz kifogni, de ha három-négy horgot vetsz ki egy-egy csalival, akkor többet is foghatsz.

Pál azt mondja az 1Kor 9,22-ben: "mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek mindeneket." Ezzel azt mondja, hogy sokféle horgot használok egyszerre. Ezt hívjuk a falu vagy a város evangéliummal való terítésének. Minden eszközt felhasználok arra, hogy amikor csak lehet, minden lehető embert elérjek. Ha sokféle módszert használsz, valamelyik biztosan eredményes lesz és fel fogja kelteni a hitetlenek figyelmét.

Ha úgy gondolsz, hogy gyülekezeted azért használ csak egyféle módszert az evangelizálásra, mert nincs több pénze, tudnod kell, hogy az soha nem kiadás, hanem befektetés. Jézus azt mondta, hogy pénzünk felhasználásának legokosabb módja, ha általa embereket segítünk a mennybe. Úgy halmozhatsz fel kincseket a mennyben, ha erőforrásaidat a világ elérésére fordítod. A Biblia azt mondja, szerezzetek örökkévaló barátokat a pénzetekkel, hozzátok be őket Isten családjába, hogy amikor ott lesztek a mennyben, ők ott várjanak rátok.

Talán azt mondod, hogy gyülekezetünknek nincs semmi pénze. A Máté 17-ben Jézus azt mondja a tanítványainak, hogy menjenek le a tóhoz és fogjanak egy halat, majd így folytatta: a hal szájában találtok egy ezüstpénzt, menjetek és fizessétek meg az adókat ezzel a pénzzel! Nagyon furcsának tűnik a történet, de Jézus ezt a csodát egy igazság illusztrálására használta, ami így hangzik: "Az ezüstpénzek mindig a halak szájában vannak." Ha az evangelizáció igazán fontos a gyülekezetben, akkor Isten minden számlátokat fedezi. A pénz mindig ott van a halak szájában. Hudson Taylor azt mondta: ha Isten szerint végezzük az Ő munkáját, Ő mindig támogatni fog.

6. És végül van egy hatodik alapelve az emberhalászatnak: arra a halfajtára horgássz, amelyiket a legkönnyebb kifogni. Arra vadássz, amelyiket a legvalószínűbb, hogy kifogod. Az emberek leggyakrabban önmagukhoz hasonlókkal osztották meg az evangéliumot. András megkereste testvérét, Pétert és odavitte Jézushoz. Máté a vámszedőket hívta össze. Miért? Mert ő is vámszedő volt. Az elv az, hogy leginkább azokat az embereket érjük el, akiket már ismerünk és akik valamiben hasonlítanak ránk. Tény az, hogy a gyülekezetek egyfajta embercsoportot tudnak igazán elérni. Ezért van szükség sokfajta gyülekezetre. Hogyan határozhatjuk meg azoknak a körét, akiket el tudunk érni?

Először is nézd meg, milyen emberek járnak a gyülekezetbe. Amikor egy kívülálló először bejön a gyülekezetbe, annak valószínűleg nem a Bibliával kapcsolatos kérdések járnak a fejében, hanem az foglalkoztatja, hogy van-e ott valaki hozzá hasonló.

Másodszor, milyen ember vagyok én, a gyülekezet vezetője. Hadd mondjam el, hogy Isten egyedülálló módon készített fel arra, hogy a tőle kapott, a maga nemében páratlan háttérrel egy konkrét embercsoportot érhesse el. Vannak olyanok, akiket csak te tudsz elérni, senki más. Isten azért alkotott meg téged és azért hozott be az ő országába, hogy elmondhasd a jó hírt nekik. Isten nem tesz felelőssé mindenkiért, csak azokért, akiket te tudsz leginkább elérni.

Mit teszel akkor, ha gyülekezeted nem felel meg a környezetednek? Tegyük fel, hogy a gyülekezetetek tele van idősekkel és körülöttek csupa fiatal él, és nem akarnak idősek közé járni. Mit csinálsz ilyenkor? A válasz mindig ez: kezdj új gyülekezeteket. A gyülekezetplántálás a kulcs a nagy küldetés betöltéséhez. Hiszem, hogy minden gyülekezetnek feladata új gyülekezetek alapítása. A mi gyülekezetünk 30 új gyülekezetet indított el az elmúlt 18 évben. Mert tudjuk, hogy egy gyülekezet sem tud elérni mindenkit. Ezért újakat kezdünk, hogy más embercsoportokat, más korosztályokat is el tudjunk érni, hogy mindenki megtérhessen Krisztushoz. Komolyan ajánlom, hogy kezdjétek el imádkozni azért, hogy gyülekezetetek új leánygyülekezetet, vagy akár többet is plántáljon.

Tudjuk, hogy az ember fizikai érettségének egyik jele az, hogy képes szaporodni. Amikor képes vagy gyermeket nemzeni vagy szülni, akkor érett felnőttnek mondanak. Éppen így az érett gyülekezet egyik jellemzője, hogy új gyülekezetek születnek.

A végére érve ennek az előadásnak, azért imádkozom, hogy akarjatok eszközök lenni Isten kezében. Nemcsak abban, hogy elérjétek az embereket, hanem abban is, hogy sok új gyülekezetet hozzatok létre.